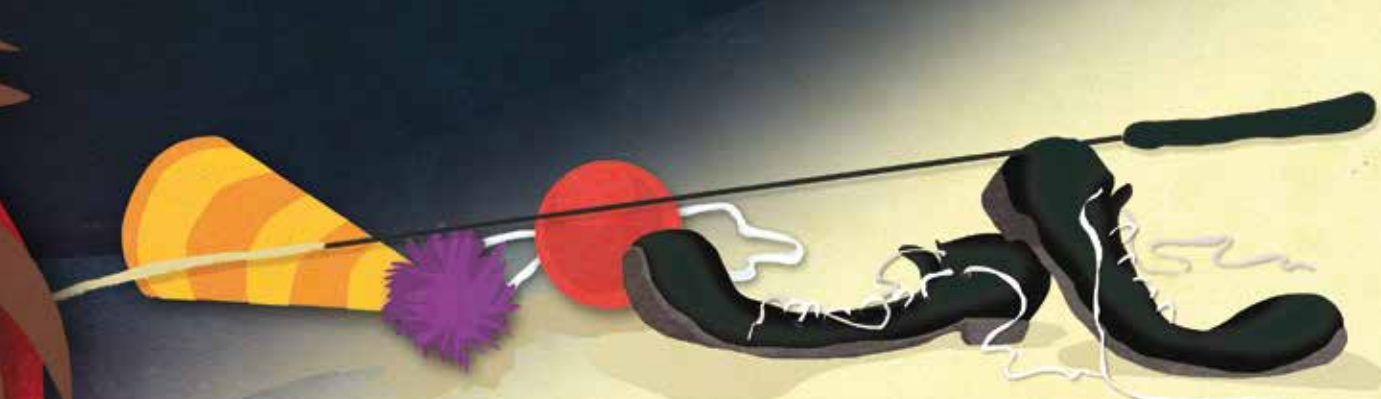

Az álmigazgató

Aranybajszú Szilárd, a cirkusz-igazgató rémülten nézett körbe a porondon. Minden kihalt volt. Szó szerint.

- Te jó ég - gondolta -, felfaltam az egész társulatot!

Bizony, nem erre számítottak a pórul járt cirkusziak, amikor néhány nappal ezelőtt megválasztották igazgatójuknak. Úgy gondolták, Szilárd erős, bátor, határozott egyéniség, aki sokat tesz majd a cirkuszért. És micsoda sörénye van! A bajszát nem is említve!

Szilárd eleinte vonakodott. Mégiscsak ahhoz ért igazán, hogy tüzes karikákon ugráljon át, vagy hogy túrje, mikor idomárja, Furukk úr bedugja a fejét a szájába. Igazgató? Ő? Aztán eszébe jutott, hogy az idő telik, és ahogy öregszik, a karikák egyre tüzesebbek, Furukk úr feje a szájában pedig egyre kibírhatatlanabb lesz. Talán ideje pihentetőbb állást keresni. Így hát elvállalta. Gratuláltak neki, kapott egy irodát, és kezdetét vette a munka.

Mindjárt első nap kezdődtek a bajok. Csacsogi úr, a konferanszié elégedetlen volt a fizetésével, csapkodta az asztalt, felmondással fenyegetőzött. Szilárd a fejét vakarta, és végül úgy oldotta meg a problémát, ahogy minden addigi problémát az életében: felfalta Csacsogi urat. Onnantól nem volt megállás.

Másnap fél lábára lesántult az artista. Szilárdnak fél fogára sem volt elég.

Harmadnap a bohócok sírtak, és kijelentették, hogy ilyen körülmények között nem lehet nevetni. Szilárd is szomorú volt, amikor elfogyasztotta őket.

És így tovább, míg rá nem döbrent, hogy egyedül maradt.

- Ó, jaj - sajnálkozott. - Micsoda pocskék igazgató vagyok! Hogy lesz így előadás?

Most már ő is szívesen fellépett volna, de egyedül még a karikákat sem tudja meggyújtani. Mi lesz így, mi lesz így?

- Te meg mit csinálsz itt? - kiáltotta valaki.

Szilárd megperdült. Egek! Maga Furukk úr állt előtte, vörös képpel, ostorral a kezében. Őt talán nem ette meg?

- Két perc múlva előadás, te meg itt henyélsz? - háborgott Furukk úr. - Talpra!

Aranybajszú Szilárd talpra állt - és felébredt. Furukk úr pedig nem tűnt el, mint egy rossz álom, hanem nagyon is valóságosan noszogatta őt a porondra, ahol tényleg zajlott az előadás.

Csacsogi úr lehengerlő volt, az artista bámulatos, a bohócok viccesek, és úgy általában mindenki hozta a formáját. Most pedig ő következett. A karikát meggyújtották.

Szilárd vett egy mély lélegzetet.

- Azért ez mégiscsak jobb, mint az igazgatás - gondolta, és ugrott.

KELEMEN TAMÁS

